

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ

ເລກທີ 06 /ສພຂ.ສຂ
ສະຫວັນນະເຂດ, ວັນທີ 27 ມັງກອນ 2023

ມະຕິ

ກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນແຂວງ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ
ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ໃນທົ່ວແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາ ຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 59 ຂໍ້ 06;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮ່າງຂໍ້ຕົກລົງຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ຕໍ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 04 ຂອງສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ຊຸດທີ II ສະບັບເລກທີ 31/ຈຂ, ລົງວັນທີ 10 ມັງກອນ 2023.

ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄໍາເຫັນ, ພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ຂອງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ປະຈໍາເຂດເລືອກຕັ້ງທີ 13 ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ໃນກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 04 ຂອງ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ຊຸດທີ II ຕໍ່ກັບເນື້ອໃນຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ໃນທົ່ວແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

ກອງປະຊຸມຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ໃນທົ່ວແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈໍານວນສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການຜັນຂະຫຍາຍມະຕິສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 3 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາປະຊາຊົນແຂວງ

ກິງແກ້ວ ມິວ່ລະຈັກ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

ເລກທີ 988.../ຈຂ
ສະຫວັນນະເຂດ, ວັນທີ 12.7.2023

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 68/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ທັນວາ 2015, ໝວດທີ 4 ມາດຕາ 20 ຂໍ້ທີ 13;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສ້າງນິຕິກຳ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຄູ່ມືແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ສະບັບເລກທີ 0233/ກຊສ, ລົງວັນທີ 20 ມັງກອນ 2020;
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 06/ພສຂ, ລົງວັນທີ 27 ມັງກອນ 2023 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

ເຈົ້າແຂວງ ຕົກລົງ

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການເກັບຮັກສາ, ການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການບຳບັດ, ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສານເຄມີອັນຕະລາຍ ພາຍໃນແຂວງ, ແນໃສ່ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ຮັບປະກັນໃນການສ້າງແຂວງໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ສະອາດງາມຕາ, ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

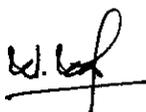
ມາດຕາ 2 ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ

ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການກ່ຽວກັບການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຄວບຄຸມ ແລະ ນຳໃຊ້ຂີ້ເຫຍື້ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກວິຊາການ ລວມໄປເຖິງການແປຮູບຂີ້ເຫຍື້ອ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ ແບບຊະຊາຍ, ຫຼຸດຜ່ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂີ້ເຫຍື້ອຈາກການນຳໃຊ້, ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດໃນທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ປົກປ້ອງສະຜາບ, ທັດສະນີຍະພາບ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນແຂວງໃຫ້ມີຄວາມສະອາດ, ສວຍງາມ, ຍືນຍົງ ແລະ ນຳໃຊ້ຍາວນານ.

ມາດຕາ 3 ຂະຫຍາຍຄຳສັບ

ບັນດາຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ສິ່ງເສດເຫຼືອ ໝາຍເຖິງ ຂີ້ເຫຍື້ອ, ສິ່ງປະຕິກຸນ, ນ້ຳເປື້ອນ, ອາກາດເສຍ, ມວນສານ ຫຼື ວັດສະດຸອັນຕະລາຍໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກປ່ອຍຖິ້ມ ຫຼື ມີທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດ ລວມທັງ ເສດຕະກອນ ຫຼື ສິ່ງຕົກຄ້າງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນສະພາບຂອງແຂງ ແລະ ຂອງແຫຼວ ຫຼື ແກ້ວ;
2. ຂີ້ເຫຍື້ອ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກຂະບວນການຜະລິດ, ການອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ ເຊິ່ງໄດ້ເຊື່ອມສະພາບຈົນໃຊ້ງານບໍ່ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການໃຊ້ງານອີກເຊັ່ນ: ເສດເຈ້ຍ, ເສດຜ້າ, ເສດອາຫານ, ເສດສິນຄ້າເສດວັດຖຸ, ຖົງປະລາສະຕິກ, ພາຊະນະໃສ່ອາຫານ, ຂີ້ເຖົ້າ, ຂີ້ສັດ, ຊາກສັດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດໜຶ່ງທີ່ເກັບກວາດຈາກຖະໜົນຫົນທາງ, ຕະຫຼາດ ສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ ຫຼື ທີ່ອື່ນໆ ລວມເຖິງຂີ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອ, ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນພິດ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກຊຸມຊົນ ຫຼື ຄົວເຮືອນ ຍົກເວັ້ນວັດຖຸທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຂອງໂຮງງານ ເຊິ່ງມີລັກສະນະ ແລະ ຄຸນສົມບັດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໂຮງງານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ປຸງແຕ່ງ;
3. ຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ໝາຍເຖິງ ຂີ້ເຫຍື້ອ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ, ອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ ແລະ ຈາກສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ທີ່ເຊື່ອມສະພາບ ແລະ ໃຊ້ງານບໍ່ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການໃຊ້ແລ້ວ ເປັນຕົ້ນ: ຂີ້ເຫຍື້ອຈາກຄົວເຮືອນ, ເສດໄມ້, ເສດເຈ້ຍ, ຖົງປະລາສະຕິກ, ແກ້ວ, ຜ້າເສດ, ໂລຫະ, ຢາງ, ຫີນ-ດິນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຈິດໃຈ ຍ້ອນມີຄວາມເປື້ອນເປີະ, ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ, ທຳລາຍຄວາມງາມທາງທັດສະນີຍະພາບ;
4. ຂີ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອ ໝາຍເຖິງຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ຕິດມາຈາກຂະບວນການຮັກສາສຸຂະພາບ, ການວິເຄາະພະຍາດ, ການສຶກສາວິໄຈທີ່ດຳເນີນການໃນຄົນ, ສັດ ທີ່ອາດຈະມີເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍປະປົນຢູ່ນຳ;
5. ຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເຫຼືອໃຊ້ ຫຼື ເຊື່ອມສະພາບ, ພາຊະນະບັນຈຸສານເຄມີຕ່າງໆ ທີ່ປົນເປື້ອນ ແລະ ວັດຖຸອັນຕະລາຍຊະນິດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ສານພິດ, ສານເຄມີທີ່ເປັນກົດ, ວັດຖຸລະເບີດ, ວັດຖຸໄວໄຟ ວັດຖຸຜຸ້ງ, ວັດຖຸມີພິດ, ວັດຖຸທີ່ກຳໃຫ້ເກີດເຊື້ອໂລກ, ວັດຖຸກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ວັດຖຸທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງທາງກຳມະພັນ, ວັດຖຸກັດກ່ອນ, ວັດຖຸທີ່ກຳໃຫ້ເກີດການລະຄາຍເຄື່ອງ ແລະ ວັດຖຸອັນອື່ນບໍ່ວ່າຈະເປັນເຄມີພັນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດທີ່ອາດທຳໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍແກ່ບຸກຄົນ, ສັດ, ພືດ, ຊັບສິນ ຫຼື ສິ່ງແວດລ້ອມເຊັ່ນ: ຖານໄຟສາຍ, ຫຼອດໄຟ, ໝໍ້ໄຟ, ໂທລະສັບເຄື່ອນທີ່, ພາຊະນະບັນຈຸສານກຳຈັດສັດຕູພິດກະປ່ອງສີ ຫຼື ສານເຄມີອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ;
6. ຂີ້ເຫຍື້ອຍ່ອຍສະຫຼາຍ ໝາຍເຖິງ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເນົາເສຍ ແລະ ສາມາດຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ໄວ ສາມາດນຳມາເຮັດນ້ຳໜັກ ແລະ ຝຸ່ນປຸ້ຍໄດ້ເຊັ່ນ: ເສດຜັກ, ເບືອກໜາກໄມ້, ເສດອາຫານ, ໃບໄມ້, ເສດຊີ້ນສັດເປັນຕົ້ນ;
7. ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ໄດ້ ໝາຍເຖິງ ຂີ້ເຫຍື້ອຈາກຂອງເສດ, ຈາກເຄື່ອງບັນຈຸພັນ ຫຼື ວັດສະດຸທີ່ເຫຼືອໃຊ້ ເຊິ່ງສາມາດນຳກັບມາໃຊ້ປະໂຫຍດຄືນໃໝ່ໄດ້ ໂດຍການນຳມາແປຮູບເປັນວັດຖຸດິບໃນຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ໃຊ້ສຳລັບຜະລິດໃຫ້ເປັນຜະລິດຕະພັນໃໝ່ເຊັ່ນ: ແກ້ວ, ເຈ້ຍ, ກະປ່ອງເຄື່ອງດື່ມເສດປະລາສະຕິກ, ເສດໂລຫະ, ອະລູມິນຽມ, ຢາງລົດ ເປັນຕົ້ນ;
8. ຂີ້ເຫຍື້ອເອເລັກໂຕຣນິກ ໝາຍເຖິງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ຫຼື ອຸປະກອນເອເລັກໂຕຣນິກທີ່ນຳໃຊ້ແລ້ວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດແບ່ງເປັນປະເພດຄືດັ່ງນີ້:
 - ເຄື່ອງໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ເປັນຕົ້ນແມ່ນຕູ້ເຢັນ, ຈັກຊັກເຄື່ອງ, ເຕົາໄມໂຄຣເວບ, ເຄື່ອງປັບອາກາດ ພັດລົມ;
 - ເຄື່ອງໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຕົາລົດ, ເຄື່ອງດູດຝຸ່ນ, ໝໍ້ທຸງເຂົ້າ;
 - ເຄື່ອງມືສື່ສານ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນສຳນັກງານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງພິມ, ໂທລະສັບ

ໂທລະສານ, ເຄື່ອງອັດເອກະສານ - ສະແກນເນີ;

- ເຄື່ອງໃຊ້ເພື່ອຄວາມບັນເທີງເປັນຕົ້ນແມ່ນໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ, ເຄື່ອງສຽງ, ເຄື່ອງຫຼິ້ນຊີດີ-ດີວີດີ;
- ອຸປະກອນໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ດອກໄຟຟ້າ, ຫຼອດໄຟນິອອລ ແລະ ອື່ນໆ;
- ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເບັກເກີໄຟຟ້າ, ສະວິດເປີດ-ປິດວົງຈອນໄຟຟ້າ, ກັບຟິວ, ເຄື່ອງ

ຕັດໄຟຟ້າ, ປັກສຽບສາຍຕໍ່ລົງດິນ, ເສົາໄຟຟ້າ, ສາຍດິນເພື່ອຄວາມປອດໄພ;

- ອຸປະກອນກິລາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງອອກກຳລັງກາຍ, ເຄື່ອງນວດໄຟຟ້າ ແລະ ອື່ນໆ;
- ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນທາງການແພດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງມືຜ່າຕັດ, ໜັ່ງໜັງຂ້າເຊື້ອ, ເຄື່ອງວັດ

ຄວາມດັນ, ເຄື່ອງກະຕຸ້ນໄຟຟ້າ;

- ອຸປະກອນກວດສອບ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງສະແກນເນີ ແລະ ເຄື່ອງເອັກສະເລ;
- ເຄື່ອງມືໃຊ້ໃນອຸດສາຫະກຳ ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຄື່ອງມືຂຸດເຈາະ, ເຄື່ອງສະກັດ, ເຄື່ອງຊ່ຽນ, ເຄື່ອງດູດ

ຜິ່ນ ແລະ ອື່ນໆ.

9. ສານເຄມີອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ບໍລິມາດ ຫຼື ປະລິມານຂອງສານເຄມີທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີ

ຊີວິດສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

10. ກຳມັນຕະພາບລັງສີ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸໃນສະພາບຂອງແຫຼວ, ຂອງແຂງ ຫຼື ອາຍແກັດທີ່ເປັນວັດຖຸ ກຳມັນຕະພາບລັງສີ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ປົນເປື້ອນ ດ້ວຍວັດຖຸກຳມັນຕະພາບລັງສີທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນສູງກວ່າມາດ ຕະຖານຄວາມປອດໄພທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

11. ການເກັບລວບລວມ ໝາຍເຖິງການເກັບຂີ້ເຫຍື້ອຈາກພາຊະນະຮອງຮັບຂີ້ເຫຍື້ອ ຫຼື ຈຸດລວບ ລວມຂີ້ເຫຍື້ອໃນຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ກິດຈະການຕ່າງໆ ເພື່ອລວບລວມ ແລະ ຂົນສົ່ງໄປສະຖານທີ່ຄຽນຖ່າຍ ຫຼື ສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ;

12. ການນຳເຂົ້າ ໝາຍເຖິງການຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມທັງ ອຸປະກອນ, ພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອ ເຂົ້າມາໃນແຂວງ ຫຼື ສປປ ລາວ;

13. ການສົ່ງອອກ ໝາຍເຖິງ ການຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມທັງ ອຸປະກອນ, ພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອ ອອກຈາກແຂວງ ຫຼື ສປປ ລາວ;

14. ການຜ່ານແດນ ໝາຍເຖິງ ການຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມ ທັງອຸປະກອນ, ພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຜ່ານແຂວງ ໄປຍັງປະເທດທີສາມ;

15. ການສົ່ງຄືນໝາຍເຖິງ ການສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ຖືກນຳເຂົ້າ ຈາກຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການ, ນຳເຂົ້າຂີ້ເຫຍື້ອ ຈາກການນຳໃຊ້ແລ້ວ, ພາຊະນະບັນຈຸຈະຕ້ອງສົ່ງກັບຄືນຫາຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ສະຖານທີ່ສາມາດກຳຈັດໄດ້.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ

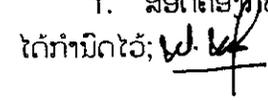
ອົງການປົກຄອງແຂວງ ສິ່ງເສີມ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ສັງຄົມ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ, ເກັບມ້ຽນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຂີ້ ເຫຍື້ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງ;

ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານທຶນຮອນ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ກຳລັງ ແຮງຂອງຕົນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ

ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບຂອງລັດ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

2. ການຈັດຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ພາຍໃນແຂວງຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

3. ຮັບປະກັນ ຄວາມສະອາດ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດກາ ແລະ ກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ ລວມທັງທຸລະກິດການໃຫ້ບໍລິການເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນແຂວງໄດ້ນຳໃຊ້, ເຄື່ອນໄຫວໃນການປະຕິບັດລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ, ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນທົ່ວແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

**ໝວດທີ 2
ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 7 ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ

ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແມ່ນ ການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສຳລັບການເກັບມ້ຽນ, ນຳໃຊ້, ເກັບຮັກສາ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ການກຳຈັດ ແລະ ບຳບັດຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ເກີດຈາກຄົວເຮືອນ, ກິດຈະກຳຕົວເມືອງ, ອຸດສາຫະກຳ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບຫຼັກການສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ມວນຊົນເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສະໜັບສະໜູນໃຫ້ນຳໃຊ້ຫຼັກການ ການຫຼຸດຜ່ອນ, ການນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ ແລະ ການນຳມາຜະລິດຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 8 ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ

ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ສາມາດແບ່ງອອກເປັນ 3 ແຫຼ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຂີ້ເຫຍື້ອຈາກຊຸມຊົນແມ່ນ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເກີດກິດຈະກຳຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນເຊັ່ນ: ຈາກສະຖານທີ່ຝັກພາອາໄສ, ເຂດທຸລະກິດການຄ້າ, ສະຖານທີ່ປະກອບການຕ່າງໆ, ສະຖານທີ່ບໍລິການຕະຫຼາດສິດ ສຳນັກງານ - ອົງການຕ່າງໆ, ສະຖານທີ່ລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນ;
2. ຂີ້ເຫຍື້ອຈາກການກະສິກຳແມ່ນ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບໍລິເວນການຜະລິດກະສິກຳ ສະຖານທີ່ໆມີການປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດ, ເຊິ່ງຂີ້ເຫຍື້ອສ່ວນໃຫຍ່ເປັນທາດອົງຄະທາດ ທີ່ເນົ່າເປື້ອຍງ່າຍ, ສາມາດຍ່ອຍສະຫຼາຍ ແລະ ສົ່ງກິ່ນເໝັນລົບກວນ ເປັນຕົ້ນ: ເສດຜິດຜັກ, ໝາກໄມ້ ແລະ ມູນສັດອື່ນໆ;
3. ຂີ້ເຫຍື້ອອຸດສາຫະກຳແມ່ນ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບໍລິເວນເຂດໂຮງງານອຸດສາຫະກຳຕ່າງໆ ແລະ ເກີດມາຈາກຂະບວນການຜະລິດໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ລວມທັງສິ່ງທີ່ປະປົນມາກັບວັດຖຸດິບ ເຊິ່ງມີທັງຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ຫຼື ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຂຶ້ນກັບປະເພດຂອງໂຮງງານການຜະລິດ.

ມາດຕາ 9 ການທ້ອນໂຮມ ແລະ ເກັບຮັກສາຂີ້ເຫຍື້ອໄວ້ຊົ່ວຄາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສ້າງຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດວິທີການເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອ ດ້ວຍການທ້ອນໂຮມຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນເອງໄວ້ຊົ່ວຄາວໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ, ເພື່ອລໍຖ້າການຈັດເກັບ ແລະ ນຳໄປກຳຈັດ ຊຶ່ງຂີ້ເຫຍື້ອອາດສາມາດບັນຈຸໃສ່ພາຊະນະທີ່ເໝາະສົມຕາມແຕ່ລະປະເພດຂອງຂີ້ເຫຍື້ອໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງວາງອອກ. ໃນກໍລະນີທີ່ເມືອງ ຫລື ບ້ານ ບໍ່ມີ ໜ່ວຍງານບໍລິການການ ຈັດເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຕໍ່ການເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຕົນເອງກໍ່ຂຶ້ນ ດ້ວຍວິທີໆເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 10 ການແຍກຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງແຍກຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຕົນເອງຜະລິດຂຶ້ນຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການນຳໃຊ້ ແລະ ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຂີ້ເຫຍື້ອໂດຍແຍກເປັນແຕ່ລະປະເພດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຫຼື ນຳກັບໄປຜະລິດຄືນໃໝ່ໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ແກ້ວ, ເຈ້ຍ, ແກ້ດ ເຈ້ຍຢາງປະລາສະຕິກ, ຢາງຕົນລົດ, ເຄື່ອງເຝີນິເຈີທີ່ໃຊ້ແລ້ວ, ເຄື່ອງນຸ່ງຮົ່ມທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແລ້ວ, ໂລຫະ (ເຫຼັກອະລູມິນຽມ, ທອງ, ຊິນ) ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຫຼື ຂາຍໄດ້ເພື່ອນຳເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຜະລິດ;
2. ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ແມ່ນ ຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດອື່ນຊື່ອີງຄະທາດ ເປັນຕົ້ນ: ເສດຝິດຜັກ, ໃບໄມ້ກິ່ງໄມ້, ເສດອາຫານ ແລະ ອື່ນໆ. ຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດນີ້ສາມາດນຳໄປເປັນອາຫານສັດ, ໝັກເປັນຝຸ່ນຊີວະພາບ ແລະ ເຮັດເປັນເຊື້ອຜະລັງງານໄບໂອແກັດໄດ້;
3. ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຍ່ອຍສະຫຼາຍຍາກ ຫຼື ມີມູນຄ່າບໍ່ສູງທີ່ຈະນຳກັບມາໃຊ້ ແລະ ຜະລິດຄືນໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ: ຢາງ, ຖົງປະລາສະຕິກ, ຖ່ານໄຟສາຍເກົ່າ, ຫູອດໄຟຂາດ, ໂຟມ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ນຳໄປກຳຈັດຢູ່ສະຖານທີ່ສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງມີເຕັກໂນໂລຊີໃນການກຳຈັດໃຫ້ຖືກວິທີ.

ມາດຕາ 11 ການຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານ ຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນ ໃຫ້ເຫຼືອໜ້ອຍທີ່ສຸດ ດ້ວຍການແຍກເປັນສິ່ງສ່ວນສາມາດນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ໄດ້ ຫຼື ຈຳໜ່າຍໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ເຈ້ຍ, ແກ້ວ, ໂລຫະ ເສດເຫຼັກ, ປະລາສະຕິກ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 12 ການນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສ້າງຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ໄດ້ມີການຄັດແຍກຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລ້ວນຳກັບມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ປະລາສະຕິກ, ຢາງ, ແກ້ວ ເຈ້ຍ ແລະ ປະເພດໂລຫະ ເຊັ່ນ: ເຫຼັກ, ທອງ, ອາລູມິນຽມ, ສະແຕນເລດ, ກົວ, ຊິນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 13 ການຜະລິດຄືນໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຜະລິດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂີ້ເຫຍື້ອ ມາຜະລິດຄືນໃໝ່ ໂດຍຂະບວນການຕາມວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນ: ປະລາສະຕິກ, ຢາງ, ແກ້ວ, ເຈ້ຍ, ປະເພດໂລຫະ ເຊັ່ນ: ເຫຼັກ, ທອງ, ອາລູມິນຽມ, ສະແຕນເລດ, ກົວ, ຊິນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14 ການຂົນສົ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຮັດການບໍລິການຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ຕ້ອງມີແຜນການຂອບເຂດສະຖານທີ່, ເສັ້ນທາງ ແລະ ກຳນົດເວລາໃນການຂົນສົ່ງ, ບໍ່ໃຫ້ຂົນສົ່ງໃນເວລາທີ່ມີການສັນຈອນແອອັດ ແລະ ຕ້ອງມີຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອສະເພາະ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຂີ້ເຫຍື້ອຕົກເຮ່ຍ ຊະຊາຍຕາມທ້ອງຖະໜົນຫົນທາງໃນການຂົນສົ່ງ, ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກວ່ອງໄວ ແລະ ປອດໄພ.

ມາດຕາ 15 ການກຳຈັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມບັນດາລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ໝວດທີ 3
ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ

ມາດຕາ 16 ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ

ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແມ່ນ ການວາງແຜນ, ນຳໃຊ້, ເກັບຮັກສາ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ການຂົນຖ່າຍ, ຂົນສົ່ງ, ຜ່ານແດນ, ຈຳກັດ ແລະ ບຳບັດ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ທີ່ເກີດມາຈາກກິດຈະການ ຕົວເມືອງ, ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ບໍ່ແຮ່, ກະສິກຳ ແລະ ການບໍລິການ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 17 ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ

ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແມ່ນເກີດມາຈາກຫຼາຍປ່ອນ ເປັນຕົ້ນ: ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່, ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ, ການຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ - ຊຸດເຈາະນ້ຳມັນ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ - ສ້ອມແປງລົດ, ຫ້ອງທົດລອງ ແລະ ວິໄຈ, ສະຖານທີ່ບໍລິການທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ການກະສິກຳ, ຄົວເຮືອນ, ຮ້ານຊັບພະສິນຄ້ານັກງານ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ.

ມາດຕາ 18 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ພະລັງງານ, ການກະສິກຳ ແລະ ລ້ຽງສັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພະລັງງານ, ຕ້ອງໄດ້ມີການແຍກປະເພດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ ສະບັບເລກທີ 0555/ອຄ, ລົງວັນທີ 20 ມີນາ 2012 ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ລ້ຽງສັດໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂອງກະສິກຳສະເພາະ.

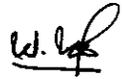
ມາດຕາ 19 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຈາກສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງໄດ້ມີການແຍກປະເພດຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອຢູ່ສະຖານທີ່ ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ສະບັບເລກທີ 17/ ກທສ, ລົງວັນທີ 20 ກໍລະກົດ 2004 ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງໃຫ້ເຂົ້າເຕົ້າອົບຂ້າເຊື້ອສະເພາະ.

ມາດຕາ 20 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກຕົວເມືອງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຜະລິດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກຕົວເມືອງ ເປັນຕົ້ນ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມາຈາກກິດຈະການຄົວເຮືອນ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ-ສ້ອມແປງລົດ, ຮ້ານຊັບພະສິນຄ້າ, ສຳນັກງານ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ຕ້ອງໄດ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕາມແຕ່ລະປະເພດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ປະລິມານ, ກຳນົດປ່ອນເກັບມ້ຽນສະເພາະ ແລະ ນຳໄປກຳຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມເຕັກນິກ ໃນການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອແຕ່ລະປະເພດ;

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຮັດການບໍລິການຈັດເກັບ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ມີວິຊາການ ທີ່ມີປະສົບການ ກ່ຽວກັບການກຳຈັດ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

2. ມີອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຫຸ້ມຫໍ່, ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ອັນຕະລາຍສະເພາະ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກຳຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ, ຂັ້ນຕອນທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນລະບຽບການຂອງບັນດາຂະແໜງການພາຍໃນ ແລະ ຕາມມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກຳນົດ.

ມາດຕາ 21 ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອເອເລັກໂຕຣນິກ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອເອເລັກໂຕຣນິກດັ່ງນີ້:

ບຸກຄົນ ທີ່ຊື້ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການ. ຖ້າເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກດັ່ງກ່າວມີການເປ່ເພ, ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້ງານ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ ຕ້ອງມີການຄັດແຍກບັນດາເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກດັ່ງກ່າວ ອອກຈາກຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ ຫຼື ຂາຍໃຫ້ກັບໜ່ວຍງານ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການທີ່ສາມາດນຳເອົາຂີ້ເຫຍື້ອເອເລັກໂຕຣນິກໄປສ້ອມແປງ ເພື່ອນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຫຼື ກຳຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;

ນິຕິບຸກຄົນ ຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຜະລິດເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ, ການອອກແບບ ການຜະລິດໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຮັບປະກັນຄຸນະພາບ, ປະຢັດພະລັງງານ, ອາຍຸການນຳໃຊ້ໃຫ້ຍາວນານ. ໃນກໍລະນີເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດກຳຈັດໄດ້ໃນສະຖານທີ່ທົ່ວໄປ ຜູ້ຜະລິດຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການເກັບຄືນ ເພື່ອນຳໄປກຳຈັດ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສະເພາະ;

ອົງການຈັດຕັ້ງສະໜັບສະໜູນໃນການສ້າງລະບຽບການ, ຄຸ້ມຄຸ້ມນຳ, ຝຶກອົບຮົມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການເກັບມ້ຽນ, ການແຍກ ແລະ ການກຳຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງແຕ່ລະປະເພດຂີ້ເຫຍື້ອເອເລັກໂຕຣນິກ ພ້ອມທັງເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິ ແລະ ສ້າງບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອເອເລັກໂຕຣນິກເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 22 ການນຳເຂົ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການນຳເຂົ້າຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມທັງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນເອເລັກໂຕຣນິກ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີແຈ້ງລາຍການ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ສະຖານທີ່ປ່ອນທີ່ຈະນຳເອົາຂີ້ເຫຍື້ອເຫຼົ່ານັ້ນມາດຳເນີນກິດຈະການ ຕ້ອງປະສານຫາພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສຶກສາບັນຫາມົນລະພິດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນຈະນຳສະເໜີຫາ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີສິດອອກໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວ;

ການນຳເຂົ້າຕ້ອງບໍ່ແມ່ນຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ຫ້າມນຳເຂົ້າ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 23 ການເກັບຮັກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ນຳໃຊ້ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຂົ້າໃນກິດຈະການຕ່າງໆ ຕ້ອງມີລະບົບການເກັບຮັກສາ, ກຳນົດສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກຳນົດອອກ ເປັນຕົ້ນ:

1. ຕ້ອງເກັບມ້ຽນໃນສາງ, ມີພາຊະນະບັນຈຸສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງມີຜະນັກງານທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ ເພື່ອເຮັດການຄຸ້ມຄອງການເກັບມ້ຽນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຂັ້ນຕອນເຕັກນິກ;
2. ຕ້ອງມີແບບຟອມ, ວິທີ ແລະ ຈຳນວນທີ່ເກັບຮັກສາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ, ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕ້ອງກວດກາຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3. ຕ້ອງແຍກປ່ອນເກັບມ້ຽນ ແຕ່ລະປະເພດ ຫຼື ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເກັບມ້ຽນໄວຮ່ວມກັນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕາມມາ;

4. ຕ້ອງມີລະບົບປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ, ມີຄູ່ມືກ່ຽວກັບມາດຕະການຄວາມປອດໄພສໍາລັບຜູ້ເຮັດວຽກໃນສາງ, ຕ້ອງຕິດປ້າຍເຕືອນໄວ້ບ່ອນທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ, ຂະໜາດຂອງສາງ ແລະ ບ່ອນເກັບມ້ຽງຕ້ອງເໝາະສົມ, ຕ້ອງມີເຄື່ອງມືອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຢ່າງຄົບຊຸດ ແລະ ມີການກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 24 ການກຳຈັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີການປົນເປື້ອນ ຈາກສານເຄມີ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້, ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນຊົ່ວຄາວ ແລະ ສະຖານທີ່ກຳຈັດໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ມີເຄື່ອງມື, ພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ອຸປະກອນໃນຂັ້ນຕອນການກຳຈັດສະເພາະຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດກຳຈັດໄດ້ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ສົ່ງກັບຄືນໃຫ້ໂຮງງານຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ປະເທດທີ່ສາມາດກຳຈັດໄດ້ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ.

ມາດຕາ 25 ການສົ່ງອອກ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຮັດກິດຈະການສົ່ງອອກຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈະຕ້ອງສະເໜີຂໍໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ ໂດຍຜ່ານ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ ແລະ ພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າຈາກປະເທດປາຍທາງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26 ການສົ່ງຜ່ານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທາງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຜ່ານແຂວງ ຫຼື ເຂດແດນຂອງ ສປປ ລາວ ໄປຍັງປະເທດທີສາມ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຮ່ວມກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງກ່ອນອະນຸຍາດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ກົດໝາຍ.

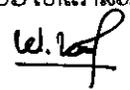
**ໝວດທີ 4
ຜົນທະ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 27 ຜົນທະຂອງຜູ້ສ້າງຂີ້ເຫຍື້ອ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກຳໃຫ້ເກີດ ຫຼື ສ້າງຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຕົນເອງສ້າງຂຶ້ນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ, ການແນະນຳທາງດ້ານເຕັກນິກ, ການວາງແຜນ ແລະ ກຳນົດວິທີການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນເອງ;
2. ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນ ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ;
3. ກຳນົດສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອຊົ່ວຄາວ ເພື່ອທ້ອນໂຮມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຖົງຢາງພະລາສະຕິກທີ່ບັນຈຸ ຂີ້ເຫຍື້ອແຕ່ລະປະເພດ ຫຼື ນຳໃຊ້ພາຊະນະບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ:
 - ຖົງສີດຳ ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປື້ອຍຍາກ ແລະ ຕ້ອງຖິ້ມ;
 - ຖົງສີຂຽວ ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປື້ອຍໄວ;
 - ຖົງສີຟ້າ ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ຄືນ ແລະ ນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່ໄດ້;
 - ຖົງສີເຫຼືອງ ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍ (ຕິດເຊື້ອ, ມີພິດ).

4. ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການໂຄສະນາ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ມວນຊົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

5. ເຮັດສັນຍາເກັບມ້ຽນ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນເອງກັບອົງການທີ່ເຮັດການບໍລິການກ່ຽວກັບ ການຈັດເກັບ ຫຼື ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ; ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ມີຜູ້ບໍລິການເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ ບຸກຄົນ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຜູ້ທີ່ ສ້າງຂີ້ເຫຍື້ອຂຶ້ນມາ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເກັບມ້ຽນ ແລະ ບຳບັດ ດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການສົ່ງຜົນ ກະທົບຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະ ສັງຄົມ;

6. ມີພາຊະນະບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອເກັບທ້ອນໂຮມຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຕົນເອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ;

7. ຕ້ອງນຳເອົາພາຊະນະບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນ ໄປວາງໄວ້ຢູ່ຈຸດທ້ອນໂຮມຂີ້ເຫຍື້ອຊົ່ວຄາວ, ຕາມເວ ລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາການຈັດເກັບແລະນຳເອົາພາຊະນະປົກຄຸນຫຼັງຈາກຂີ້ເຫຍື້ອໄດ້ຖືກຈັດເກັບໄປແລ້ວ;

8. ມີພາຊະນະຮອງຮັບ ແລະ ສະຖານທີ່ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອລວມໃນຊຸມຊົນສະເພາະ ໃນກໍລະນີທີ່ລົດຈັດ ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້, ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ສະຖານທີ່ເກັບລວມຂີ້ເຫຍື້ອຈະຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ງ່ຽບ ມີການກົດຂວາງທາງຈາລະຈອນ ແລະ ການສັນຈອນໄປມາຂອງປະຊາຊົນ;

9. ຮັບຜິດຊອບບໍ່ໃຫ້ຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຕົນທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສະພາບແວດ ລ້ອມ ແລະ ບຸກຄົນ, ເມື່ອມີຜົນກະທົບເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບມ້ຽນ, ທົດແທນຄືນມູນ ຄ່າຂອງຄວາມເສຍຫາຍ, ຈ່າຍຄ່າປິ່ນປົວ ຫຼື ອື່ນໆຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

10. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໃຫ້ເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍ ແຮງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາທາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມທາງສັງຄົມ;

11. ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໃນການຂົນສົ່ງໂດຍສານ ຕ້ອງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການໂຄສະນາໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານ ເກັບຮັກສາຂີ້ເຫຍື້ອ ພາຍໃນສະຖານທີ່ ຄົວລົດໂດຍສານ ໂດຍໃຫ້ມີອຸປະກອນ, ກະຕ່າ ຫຼື ຖັງໃສ່ຂີ້ເຫຍື້ອ ພາຍໃນລົດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານໃຊ້ສຳລັບຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ, ຫຼີກເວັ້ນການຖິ້ມຊະຊາຍໃນເວລາລົດກຳລັງແລ່ນຕາມ ເສັ້ນທາງ;

ມາດຕາ 28 ບັນທະຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍລິການເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງມີໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບໃນບໍລິການເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການບໍລິການເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ເມືອງຕາມແຕ່ຂະໜາດຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ;

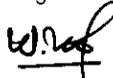
2. ຕ້ອງເຊັນສັນຍາເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອກັບໜ່ວຍບໍລິການບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອໃນສະ ໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີໃບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ;

3. ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງ ແລະ ຍົກລະດັບທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໃນການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອໃນສະຖານ ທີ່ບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດໃຫ້ທັນສະໄໝຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ;

4. ຕ້ອງແຍກປະເພດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ອອກຈາກຂີ້ເຫຍື້ອປະເພດອື່ນ ເພື່ອສະດວກໃນການ ບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດ;

5. ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆໃນການຂົນສົ່ງ, ການເກັບຮັກສາ, ການກຳຈັດ ແລະ ການບຳ ບັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາ;

6. ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ໃນການລາຍງານຕໍ່ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເມື່ອພົບເຫັນຜູ້ລັກລອບເອົາ ຂີ້ເຫຍື້ອ ໄປຖິ້ມຊະຊາຍຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຖິ້ມລົງຮ່ອງລະບາຍນ້ຳສາທາລະນະ, ສະຖານທີ່ດິນເປົ່າ ວ່າງແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ ແລະ ອື່ນໆ;

7. ສະໜອງການບໍລິການການເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ມີຄຸນ ນະພາບ, ສະອາດ, ປອດໄພ, ສະດວກ, ຕາມກຳນົດເວລາ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸດຕິທຳ;

8. ຈັດເກັບຂໍ້ເຫຍື້ອໃຫ້ໝົດທຸກວັນ ຫຼື ໃຫ້ມີປະລິມານຂໍ້ເຫຍື້ອຕົກຄ້າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ບັນຫາເລື່ອງກິນ, ຫັດສະນີຍະພາບ ແລະ ພາຫະນະນໍາເຊື້ອໂລກ;

9. ເກັບຂໍ້ເຫຍື້ອຈາກຈຸດທ້ອນໂຮມຂໍ້ເຫຍື້ອຊົ່ວຄາວຕ່າງໆໃຫ້ໝົດ ຜ່ອມທັງອະນາໄມ ພາຊະນະ ບັນຈຸຂໍ້ເຫຍື້ອ ໄວ້ບ່ອນເກົ້າຢ່າງເປັນລະບົບ;

10. ຕ້ອງແກ້ໄຂບັນຫາການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອຢູ່ຕາມອາຄານ, ກຸ່ມບ້ານ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຕ່າງໆລວມທັງແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ;

11. ກໍລະນີໃນເຂດທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປຈັດເກັບຂໍ້ເຫຍື້ອໄດ້ຢ່າງສະດວກ ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການຕ້ອງໄດ້ຫາຊ່ອງ ທາງ ວິທີການແກ້ໄຂໃຫ້ເໝາະສົມ.

12. ຕ້ອງຮັກສາ, ນໍາໃຊ້ສະໜາມກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ຖືກວິທີ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

13. ເກັບກໍາຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ເກັບກໍາການເກັບມ້ຽນ ແລະ ການສ້າງຂໍ້ເຫຍື້ອ ຢູ່ໃນຕົວເມືອງຂອງຕົນ ໂດຍ ການນໍາໃຊ້ລະບົບສະຖິຕິ ແລະ ລາຍງານອົງການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອ ຕາມກໍານົດເວລາທີ່ວາງໄວ້;

14. ຕ້ອງສະໜອງພາຊະນະບັນຈຸຂໍ້ເຫຍື້ອຊົ່ວຄາວໃຫ້ແກ່ຕະຫຼາດ, ໂຮງໝໍ, ໂຮງຮຽນ, ຄົວລົດເມ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ງານບຸນຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

15. ຕ້ອງປະຕິບັດ ວັນເວລາ ໃນການເກັບຂໍ້ເຫຍື້ອຈາກສະຖານບໍລິການຕ່າງໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບການ ຂອງແຕ່ລະຕົວເມືອງ;

16. ພາຫະນະທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການເກັບ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຂໍ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ຢູ່ໃນຄຸນະພາບທີ່ດີ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້, ປົກປັດລົດຂົນສົ່ງຂໍ້ເຫຍື້ອ ຢ່າງຄັກແນ່ເພື່ອປ້ອງກັນການຕົກເຮ່ຍຂອງຂໍ້ເຫຍື້ອລົງໃສ່ຖະໜົນ ຫົນທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະຕ່າງໆ;

17. ຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ເກີດການຝັງກະຈາຍຂອງຂໍ້ເຫຍື້ອ ແລະ ການຕົກເຮ່ຍຂອງນໍ້າຊະລ້າງໃນການເກັບ ລວບລວມ;

18. ພະນັກງານບໍລິການເກັບມ້ຽນຂໍ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງສວມໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນຢ່າງຄັກແນ່ ຜ່ອມທັງບໍລິການ ດ້ວຍມາລະຍາດທີ່ສຸພາບ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຫວັດດີການໃຫ້ແກ່ພະນັກງານເກັບມ້ຽນຂໍ້ເຫຍື້ອ;

19. ສະໜາມກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງມີລະບົບປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມບໍາບັດ ແລະ ກໍາຈັດມົນລະພິດທາງນໍ້າ , ມົນລະພິດຈາກສານເຄມີ ຫຼື ວັດສະດຸອັນຕະລາຍ ຫຼື ສານອັນຕະລາຍ, ມົນລະພິດທາງອາກາດ, ສຽງຄວາມ ສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ເຫດລໍາຄານອື່ນໆ ທີ່ເກີດຈາກການປະຕິບັດງານ ຫຼື ການປະກອບກິດຈະການຕ່າງໆໃນສະ ໜາມ ແລະ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມມາດຕະຖານການຄວບຄຸມ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປີະເປື້ອນ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍານົດ;

20. ຕ້ອງທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ໃນກໍລະນີກໍາໃຫ້ເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງ ຮ້າຍແຮງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາທາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມທາງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 29 ຂໍ້ຫ້າມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ເປັນຕົ້ນ ການກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອ, ການນໍາເຂົ້າ, ການນໍາໃຊ້, ຈໍາໜ່າຍ, ເກັບຮັກສາ, ນໍາໄປຜະລິດຄືນໃໝ່, ການ ສົ່ງອອກ, ການສົ່ງຜ່ານຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ກ່ອນໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ແລະ ອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;

2. ຫ້າມນໍາເອົາຂໍ້ເຫຍື້ອປະເພດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍປະປົນກັນ ຫຼື ປົນກັບຂໍ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ທີ່ບໍ່ອັນ ຕະ ລາຍ;

3. ຫ້າມຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍທຸກປະເພດທີ່ບໍ່ມີພາຊະນະບັນຈຸທຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕ້ອງຕິດສະຫຼາກໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;

4. ຫ້າມຖິ້ມ ແລະ ຖອກເທຂີ້ເຫຍື້ອທຸກປະເພດໃສ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ໃນສະຖານທີ່ສ່ວນຕົວ ຫຼື ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳສາທາລະນະ, ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ, ຫ້ວຍນ້ຳ ລ່າເຊ ແລະ ອື່ນໆ;

5. ຫ້າມຈູດ, ເຜົາ, ຝັງ ຂີ້ເຫຍື້ອທຸກປະເພດ ດ້ວຍລະບົບເປີດ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ;

6. ຫ້າມນຳພາຊະນະບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໄປນຳໃຊ້ຄືນ, ເອົາໃຫ້ ຫຼື ຂາຍທົ່ວໄປ;

7. ຫ້າມບັນຈຸຂີ້ເຫຍື້ອ ລົ້ນຖົງ ແລະ ພາຫານຂົນສົ່ງຢ່າງເດັດຂາດ;

8. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ລະບາຍນ້ຳເສຍ ທີ່ເກີດຈາກການລ້າງ ຫຼື ທຳຄວາມສະອາດພາຊະນະ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກ ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອລົງສູ່ແມ່ນ້ຳ, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ລຳນ້ຳ, ຄອງລະບາຍນ້ຳ, ແຫຼ່ງນ້ຳສາທາລະນະ, ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດອື່ນໆ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການບຳບັດ, ຖ້າມີການບຳບັດ ກໍ່ໃຫ້ບຳບັດຈົນໄດ້ຄຳມາດຕະຖານຄຸນະພາບ ນ້ຳເປື້ອນທີ່ສາມາດປ່ອຍອອກໄດ້ ຕາມລະບຽບການກຳນົດ;

ໝວດທີ 5 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 30 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ, ໂດຍໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຂວງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວແຂວງ ໂດຍມອບໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ ແລະ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ ຄື:

1. ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ;
2. ຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ນະຄອນ, ເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ;
3. ໜ່ວຍງານ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງບ້ານ;
4. ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 31 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ

1. ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ທັງເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າກຳນົດນະໂຍບາຍ, ວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

2. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຂີ້ເຫຍື້ອໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ, ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງ ຕາມສິດ ໜ້າທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍ;

3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ພ້ອມຕິດຕາມກວດກາ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ພ້ອມລາຍງານສະພາບການດັ່ງກ່າວໃຫ້ການນຳຂອງແຂວງ;

4. ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຫຼື ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໃຫ້ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ;

5. ລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອສ້າງເປັນສະຖິຕິ, ລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຕາມລະບຽບການ;

6. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແຈ້ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອພາຍໃນແຂວງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້, ເກັບຮັກສາ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ, ສົ່ງອອກ, ຜ່ານແດນ, ບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດຂີ້

ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ເປັນຕົ້ນ ປະເພດ, ປະລິມານ, ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຕິດພັນກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້
ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

7. ເປັນໃຈກາງ ໃນການປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ ເພື່ອ
ປ້ອງກັນ ຄວບຄຸມ ແລະ ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

8. ຮັບຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແກ້
ໄຂກ່ຽວກັບບັນຫາຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕາມຂັ້ນຕອນ;

9. ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອອກຄຳສັ່ງໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກກົດຈະການຕ່າງໆ ເມື່ອພົບເຫັນວ່າ
ໄດ້ເກີດມີຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນ
ໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອ ພາຍໃນແຂວງ ປະຈຳປີ, ຖ້າກໍລະນີມີອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດ ການ
ສຸກເສີນ ແມ່ນຈະໄດ້ເຮັດບົດລາຍງານສະເພາະ;

10. ຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມ ກວດກາ ຂໍ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແລະ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ
ໄວ້ຢູ່ໃນ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;

11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 32 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ/ນະຄອນ

1. ເປັນໃຈກາງ ໃນການປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ, ນະຄອນ ເພື່ອ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແລະ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໃນຂັ້ນຂອງຕົນ;

2. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ, ລະບຽບກົດໝາຍ
ແຜນດຳເນີນງານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໃຫ້
ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ສຶກສາ ແລະ ຍົກລະດັບ ຄວາມຕື່ນຕົວກ່ຽວ
ກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເມືອງ
ນະຄອນ;

4. ຮ່ວມກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ, ນະຄອນ ກຳນົດລາຄາຄ່າບໍລິການເກັບມ້ຽນ
ຂົນສົ່ງ, ກຳຈັດ ແລະ ບຳບັດຂໍ້ເຫຍື້ອ ແຕ່ລະປະເພດ ລວມທັງອອກຂໍ້ກຳນົດໃນການປັບໄໝຕໍ່ຜູ້ລະເມີດຕາມ
ຄວາມເໝາະສົມໃນຂົງເຂດທີ່ຕົນເອງຮັບຜິດຊອບ;

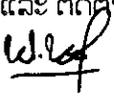
5. ຜັນຂະຫຍາຍ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍຂອງໜ່ວຍງານ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງບ້ານ;

6. ຮັບຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ, ນະຄອນ
ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

7. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ
ເພື່ອກຳນົດວິທີການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ, ບຸລະນະ, ຝຶນຝູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ
ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພາຍໃນຂອບເຂດເມືອງ, ນະຄອນ ແລະ ເທດສະບານ;

8. ເກັບກຳສະຖິຕິ, ສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ
ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຕາມລະບຽບການ;

9. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ພ້ອມ
ທັງລາຍງານສະພາບການແຕ່ລະໄລຍະ;

10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 33 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມບ້ານ

ໜ່ວຍງານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນການ, ຄຳແນະນຳຂອງເມືອງ, ນະຄອນ;
2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ນຳພາ, ບຸກລະດົມຊຸກຍູ້ ແລະ ຂົນຂວາຍປະຊາຊົນ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າການ ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ບຸລະນະຜົນຜູ້ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ພາຍໃນບ້ານ;
3. ປະເມີນ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມປຶກສາຫາລື ແລະ ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອຂອງບັນດາກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ຕັ້ງຢູ່ຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ກັບຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ຮັບ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີກ່ຽວກັບ ບັນຫາຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ສະເໜີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບັບປຸງ, ດັດແກ້, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ພາຍໃນບ້ານ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ;
7. ບ້ານຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ມີສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອປະຈຳບ້ານຂອງຕົນ ທັງຮັບປະກັນບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມອ້ອມຂ້າງ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 34 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ອຳນາດການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຕິດຜັນ ກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ບົນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບອົງການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອພາຍໃນເມືອງ, ນະຄອນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

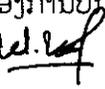
ມາດຕາ 35 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້, ເກັບຮັກສາ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ, ສົ່ງອອກ, ຜ່ານແດນ, ບຳບັດ ແລະ ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ເປັນຕົ້ນ ປະເພດ, ປະລິມານ, ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຕິດຜັນກັບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

ອົງການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ມີໜ້າທີ່ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອສ້າງເປັນສະຖິຕິ, ລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 36 ການລາຍງານ

ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມມີໜ້າທີ່ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອພາຍໃນແຂວງ ປະຈຳປີ, ຖ້າກໍລະນີມີອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການສູກເສີນແມ່ນໃຫ້ເຮັດບົດລາຍງານສະເພາະໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 6
ອົງການກວດກາ

ມາດຕາ 37 ອົງການກວດກາ

1. ອົງການກວດກາ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 30 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາ ພາຍນອກ ແມ່ນ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດປະຈຳພາກ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ຝືນລະເມືອງ ຕາມພາລະບົດບາດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະ;
3. ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີໜ້າທີ່ ກວດກາ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້, ເກັບຮັກສາ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ, ສົ່ງອອກ ຜ່ານແດນ ແລະ ການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 38 ການກວດກາ

ການກວດກາມີ 3 ຮູບການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາ ຕາມແຜນການ ທີ່ມີລັກສະນະກວດກາ ເປັນປະຈຳ ແລະ ມີລັກສະນະອັນແນ່ນອນ;
 2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດກາ ນອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ;
 3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນກໍລະນີທີ່ມີເຫດການສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຮີບດ່ວນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກວດກາ, ໂດຍຈະບໍ່ໄດ້ມີການແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້;
- ການກວດກາ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນທັງການກວດກາ ທາງດ້ານເອກະສານ ແລະ ການກວດກາການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

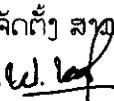
ໝວດທີ 7

ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

ມາດຕາ 39 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງ, ພະແນກການຕ່າງໆ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໆກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກ ຄວາມຕື່ນຕົວກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ ດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມໃນທຸກຂະບວນການຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຫຼຸດຜ່ອນຂີ້ເຫຍື້ອ, ສ້າງການໂຄສະນາຜ່ານສື່ມວນຊົນ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນໆທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຊຸກຍູ້ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດ, ທຸລະກິດໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການ ເກັບມ້ຽນ ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ນຳໃຊ້ຂີ້ເຫຍື້ອຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 40 ການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຂີ້ເຫຍື້ອ

ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຂີ້ເຫຍື້ອ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຕາມລະບຽບການ; ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອຢ່າງຖືກວິທີ.

ໝວດທີ 8

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ

ມາດຕາ 41 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດທີ່ມີຜົນງານ ທີ່ດີເດັ່ນໃນການປະກອບສ່ວນ ການເຄື່ອນໄຫວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມຂີ້ເຫຍື້ອ, ການໃຫ້ບໍລິການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໄດ້ດີ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 42 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໄໝ ຫຼື ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ດຳເນີນຄະດີຕາມ ແຕ່ ກໍລະນີ ສະຖານໜັກ ຫຼື ເປົາ ດ້ວຍຮູບການດັ່ງນີ້:

- ຄັ້ງທີ 1: ກ່າວເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ພ້ອມທັງ ເຮັດບົດບັນທຶກ ໄວ້ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ;

- ຄັ້ງທີ 2: ຈະຖືກປັບໄໝ ຕາມແຕ່ກໍລະນີທີ່ເໝາະສົມ, ພ້ອມທັງສຶກສາອົບຮົມ, ເຮັດບົດບັນທຶກໄວ້ ເປັນຫຼັກຖານ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຕາມສະຖານໜັກ ຫຼື ເປົາ;

- ຄັ້ງທີ 3: ປັບໄໝ 5 ຫາ 10 ເທົ່າ ຂອງຄັ້ງທີສອງ ພ້ອມທັງດຳເນີນຄະດີ ຕາມລະບຽບການ.

ກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ມີຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ປະກອບສ່ວນ ສົ່ງຟ້ອງສານ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ.

ໝວດທີ 9

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 43 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານ ຕົວເມືອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

ພະແນກການ, ຫ້ອງການ ອົງການທຽບເທົ່າຂັ້ນແຂວງ, ບັນດາເມືອງ, ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 44 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະ ການ ສາມສິບວັນ ເປັນຕົ້ນໄປ;

ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ, ບົດບັນຍັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບໃດ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງ ຂີ້ເຫຍື້ອພາຍໃນແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ເຈົ້າແຂວງ

ບຸນໃຈມ ອຸບົນປະເສີດ